

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การวางแผนการที่จะดำเนินการของชีวิตแรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ที่จะสามารถและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2542 : 164) นอกจากนี้การศึกษายังเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้คนประสบความสำเร็จ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนไป หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญกับการมุ่งพัฒนาคนให้สมบูรณ์ มีความสมดุลทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย ปัญญา และสังคม สามารถเพ่งตนเอง รวมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2542 : 5) ในระบบการจัดการศึกษานั้น “ครู” เป็นปัจจัยหลัก ถ้าเราจะพัฒนาประเทศเราต้องเริ่มที่การพัฒนา “คน” ถ้าจะพัฒนาคนก็ต้องพัฒนา “ระบบการศึกษา” ถ้าจะพัฒนาระบบการศึกษา ก็ต้อง เริ่มจากการพัฒนา “ครู” ถ้าเราพัฒนา “ครู” ไม่ได้ เรา ก็ไม่สามารถพัฒนา “คน” ได้ คุณภาพของ “ครู” จึงมีความสัมพันธ์กับคุณภาพของ “การศึกษา” และคุณภาพการศึกษา ก็มีความสัมพันธ์กับคุณภาพของ “คน” ถ้าเราพัฒนาคนไม่ได้เรา ก็พัฒนา “ประเทศ” ไม่ได้ (ทองคูณ วงศ์พันธุ์. 2542 : 7) แต่ขณะนี้สภาพของปัญหาครูได้ถึงจุดวิกฤติอย่างที่สุดแล้ว ต้องรับคำเตือนมาตราการเพื่อให้ได้คันดี คนเก่งเข้ามาสู่วิชาชีพครูมากขึ้น ขณะเดียวกัน ก็ต้องพัฒนาครูที่มีอยู่แล้วให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นเพิ่มเติมให้ได้ทำงานเต็มศักยภาพ และให้การยกย่องตามผลการปฏิบัติงาน (รุ่ง แก้วแดง. 2543 : 164) ซึ่งครูที่ดีที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศนั้นจะต้องมีลักษณะอย่างน้อย 3 ประการคือ สอนดี มีคุณธรรม และนำชุมชนพัฒนา การสอนจึงเป็นภารกิจหลักและหัวใจของการเป็นครู (ทองคูณ วงศ์พันธุ์. 2542 : 7-8) คุณภาพของครูจึงมีผลต่อการพัฒนาประเทศชาติและสังคม ไม่ว่าจะเป็นครูสอนในระดับการศึกษาใดหรือประเภทวิชาใด แม้ว่าสังคมจะเปลี่ยนไป เนื่องจากมีเครื่องมือข่าวสารข้อมูล สิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อการเรียน

การสอนเข้ามามีบทบาทเพื่อช่วยการสอนของครู แต่ความสำคัญและความจำเป็นของครู ก็ยังมีอยู่ ความสำคัญของครูอยู่ที่การทำหน้าที่ในด้านการให้ความรู้แก่ผู้เรียนและมีบทบาทอื่นโดยประพฤติปฏิบัติเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน มีคุณธรรม จริยธรรม มีมนต์นาภิบาล มัธยัสถ์ อดออม ไม่เห็นแก่ความเจริญก้าวหน้าทางวัฒนธรรมเกินไป การเป็นครูที่ดีหรือครูตามอุดมการณ์จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี มีคุณธรรมและมีความสามารถในการปฏิบัติต่อ ความรู้ทางวิชาการของครูเป็นความรู้ที่รู้จริง ทันกับความต้องการทางเทคโนโลยี (ปริยaphor วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 68) ดังนั้น ระบบการจัดการศึกษา การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา จึงต้องแปรเปลี่ยนไป ตามระบบการศึกษา เช่น หลักสูตร การจัดและดำเนินการสอน ผู้บริหารและครู อาจารย์ในสถานศึกษาจำเป็นต้องได้รับความรู้เพิ่มเติม และพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถ เพื่อรับการเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าที่กำลังเป็นอยู่ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีการนิเทศภายใน (ชาตรี ศิรินาม. 2537 : 52) สอดคล้องกับ คำกล่าวที่ว่า มีโรงเรียน ก็มีการสอน และมีการสอน ก็ต้องมีการนิเทศ เพราะ การนิเทศเป็นการช่วยเหลือแนะนำ เป็นการสร้าง (Establishing) การเสริม (Strengthening) การเติม (Increasing) และการต่อ (Continuing)

การนิเทศภายในโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการนิเทศการศึกษา ซึ่งมุ่งเจาะลึก ลงไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอนและปรับปรุงพัฒนาระบบการสอนของครู รวมทั้ง การพัฒนางานต่าง ๆ ภายในโรงเรียนโดยตรง การนิเทศภายในโรงเรียนจะช่วย แก้ปัญหาการเรียนการสอนและงานพัฒนาโรงเรียนให้ดีขึ้น ได้ด้วยการช่วยเหลืออย่าง ใกล้ชิดจากผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้มีความรู้ ความชำนาญ มี ประสบการณ์สูงในโรงเรียน ซึ่งเป็นการลดช่องว่างของครูให้น้อยลงและส่งผลให้การเรียน การสอน และการพัฒนาโรงเรียนมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงขึ้น จะนั้นการนิเทศ ภายในจึงเป็นหัวใจ และเป็นยุทธศาสตร์สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียน (กรมวิชาการ. 2543 : 2) การนิเทศภายในโรงเรียน จึงเป็นวิธีการนิเทศที่มี ความจำเป็นและเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เพราะเป็นหน้าที่ด้านวิชาการของ ผู้บริหารโรงเรียนอย่างหนึ่ง การรับรับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก โรงเรียนย่อมเป็นไปได้ยาก เนื่องจากจำนวนศึกษานิเทศก์มีจำกัด ไม่สามารถทำการนิเทศ ครูได้ทั่วถึงกับทั้งสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของโรงเรียนแต่ละแห่งแตกต่างกัน ดังนั้น บุคลากรในโรงเรียนจึงควรร่วมมือให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะบุคลากร ในโรงเรียนจะมีความรู้ ความสามารถเพียงพอที่จะนิเทศกันเองได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว

จึงควรพัฒนาการนิเทศภายในโรงเรียนให้เกิดผลอย่างแท้จริง (อเนก สังแสง. 2540 : 135)

การนิเทศเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของผู้บริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะการนิเทศภายในโรงเรียนจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ซึ่งจะช่วยแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่บกพร่องด้านวิชาการให้มีการพัฒนาและส่งเสริมให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับครุਆจารย์และนักเรียน จึงย่อมจะทราบถึงปัญหาต่างๆ ได้ดีกว่าบุคลากรภายนอก เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วการนิเทศภายในโรงเรียนจะสามารถสนองความต้องการของบุคคลในโรงเรียนได้อย่างถูกต้อง

การนิเทศมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง เพราะในบางครั้งแม้ครูอาจารย์จะได้ใช้ความรู้ความสามารถในการจัดการหัวข้อที่ได้วางแผนไว้แล้วก็ตาม อาจจะมีบางสิ่งบางอย่างขาดตกบกพร่องทำให้ไม่สมบูรณ์ ถ้าหากจะมีบุคคลอื่นได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วม แนะนำ คوليช่วยเหลือแล้วก็ยอมจะบังเกิดผลดีกว่าที่จะกระทำเพียงผู้เดียว ดังนั้นการนิเทศจึงเปรียบเสมือนกระดาษเงาที่คอยส่องให้เห็นสภาพการสอนของครู แต่มิใช่เป็นเพียงกระดาษเงาอย่างเดียว ยังคงมีประโยชน์อย่างมากในการให้คำปรึกษาอีกด้วยครับ ดังนั้นการนิเทศจึงเป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพมาก

ปัจจุบันการนิเทศภายในโรงเรียนได้แพร่หลายในระดับต่าง ๆ ทุกกรมที่โรงเรียน สังกัด โดยหลักการเป็นการร่วมมือกันระหว่างผู้บริหารและครู ความจำเป็นที่จะต้องมีการนิเทศภายใน นอกจากจะเป็นการแก้ปัญหาการนิเทศภายนอกไม่เพียงพอแล้ว ยังสืบทอดมาเนื่องจากสภาพการเรียนการสอนที่ด้องเปลี่ยนไป การใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อให้บรรลุผลการนิเทศภายในจะต้องเตรียมความพร้อมทั้งด้านบุคลากรทั้งผู้รับการนิเทศ ผู้นิเทศ วิธีการนิเทศ เครื่องมือการนิเทศ นอกจากนั้นจะต้องเลือกกิจกรรมการนิเทศที่เหมาะสมสมกับสภาพโรงเรียน (ชารี มณีศรี. 2538 : 206) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พินิจ น้อยอินทร์ (2538 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัญหาในการจัดกิจกรรมการนิเทศใน ได้แก่ ครุชาดความรู้และขัดแย้งกันในการคัดเลือกกิจกรรมการนิเทศ ขาดความรู้ ในการเตรียมเครื่องมือนิเทศ ขาดความรู้ต่อเนื่องในการจัดกิจกรรมการนิเทศ ผู้นิเทศ ไม่สามารถนิเทศได้ตามปฏิทินการนิเทศ ขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินผล และ ครุไม่ยอมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานการนิเทศภายในตามความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบการนิเทศภายใน และครุผู้สอนในโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการให้คำแนะนำช่วยเหลือครุ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนวิชาชีพแก่ครุ ด้านการส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ และด้านการวิจัย

เชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งเชื่อมั่นว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานการนิเทศภายในโรงเรียนให้เหมาะสมกับสังคมยุคสารสนเทศและเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และคุณภาพการศึกษาเข้าสู่การประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานการนิเทศภายในตามความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบการนิเทศภายในและครุภู่สอนในโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นรายด้านและโดยรวม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานการนิเทศภายในตามความคิดเห็นระหว่างผู้รับผิดชอบการนิเทศภายในและครุภู่สอนในโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นรายด้านและโดยรวม

สมมุติฐานของการวิจัย **มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**

จากการศึกษารายงานผลการวิเคราะห์ประเมินคุณภาพการศึกษาของ กองการศึกษา เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ปี พ.ศ. 2543 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น บรรยายความของโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจของผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก การประเมินตนเองของพนักงานครุภู่เทศบาล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เช่นกัน จึงทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. การดำเนินงานการนิเทศภายในตามความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบการนิเทศภายใน และครุภู่สอนในโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นรายด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ระดับการดำเนินงานการนิเทศภายในตามความคิดเห็นระหว่างผู้รับผิดชอบการนิเทศภายในและครุภู่สอน ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้รับผิดชอบการนิเทศภายใน และครุพัสดุในโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2544 จำนวน 155 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่

2.1 ผู้รับผิดชอบการนิเทศภายใน จำนวน 71 คน

2.2 ครุพัสดุ จำนวน 84 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา จำแนกได้ดังนี้

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 ผู้รับผิดชอบการนิเทศภายใน

3.1.2 ครุพัสดุ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานการนิเทศภายในโรงเรียน

สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ใน 5 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านการให้คำแนะนำ และช่วยเหลือครุ

3.2.2 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนวิชาชีพแก่ครุ

Rajabhat Mahasarakham University

3.2.3 ด้านการส่งเสริมการทำงานเป็นทีม

3.2.4 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

3.2.5 ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประสมประสานแนวคิดในการวิจัยของพินิจ น้อยอินทร์ (2538 : 60) และไฉน ยังละอ้อ (2540 : 5) ได้กรอบแนวคิดในการวิจัยคือ มุ่งศึกษาการดำเนินงานการนิเทศภายในของผู้รับผิดชอบการนิเทศภายในและครุพัสดุในโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด 5 ด้าน ดังนี้

4.1 ด้านการให้คำแนะนำและช่วยเหลือครุ

4.2 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนวิชาชีพแก่ครุ

4.3 ด้านการส่งเสริมการทำงานเป็นทีม

4.4 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

4.5 ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การดำเนินงานการนิเทศภายใน หมายถึง การดำเนินงานการนิเทศภายใน โรงเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการให้คำแนะนำและช่วยเหลือครุคือ การตรวจแผนการสอน แนะนำ การทำแผนการสอนที่ถูกต้อง การแต่งตั้งประธานกลุ่มวิชาเพื่อช่วยเหลือครุ การจัดหา เอกสาร หนังสือให้ครุค้นคว้า การให้ความรู้แก่ครุในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การสนับสนุนการสอนและส่งเสริมให้ครุใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ

1.2 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนวิชาชีพแก่ครุคือ การสนับสนุนให้ครุเข้ารับ การอบรม ทัศนศึกษาดูงาน ประชุมเชิงปฏิบัติการ การทำแฟ้มพัฒนางาน ส่งเสริม การทำงานทางวิชาการ จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระดมความคิดเห็นแนวทางพัฒนา วิชาชีพ และสนับสนุนให้บุคลากรแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง

1.3 ด้านการส่งเสริมการทำงานเป็นทีมคือ ส่งเสริมให้ครุมีการวางแผนในการ ปฏิบัติงานและแก้ปัญหาร่วมกัน ให้ความรู้แก่ครุ แจ้งนโยบายให้ทุกคนเข้าใจตรงกัน เกี่ยวกับความรับผิดชอบและมีการติดตามความก้าวหน้าการทำงานของทีม

1.4 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้คือ การจัดหา หลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตรให้ครุได้ศึกษาค้นคว้า แต่งตั้งคณะกรรมการ ส่งเสริมให้ครุเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร ซึ่งจะเกี่ยวกับหลักสูตรให้ครุทราบ ส่งเสริมหลักสูตรท่องถิน ให้ครุผู้สอนวิเคราะห์หลักสูตรก่อนทำแผนการสอน และสนับสนุนให้ครุประเมินผลการใช้หลักสูตรร่วมกัน

1.5 ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนคือ การจัดหาเอกสารเกี่ยวกับ การวิจัย แบบอย่างการวิจัยให้ครุศึกษา จัดหาวิทยากรให้การอบรมแก่ครุ ส่งเสริมให้ มีครุแกนนำในโรงเรียน

2. ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานการนิเทศภายใน ของผู้รับผิดชอบการนิเทศภายในและครุผู้สอนในโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

3. โรงเรียนเทศบาล หมายถึง สถานศึกษาสังกัดกองการศึกษา เทศบาล เมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักบริหารการศึกษาท้องถิน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

4. ผู้รับผิดชอบการนิเทศภายใน หมายถึง ผู้ท่าหน้าที่เกี่ยวกับการนิเทศภายใน โรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งประกอบด้วยผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่และประธานกลุ่มวิชา

5. ครูผู้สอน หมายถึง พนักงานครุเทศบาลที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียน สังกัด เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยจะเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้รับผิดชอบการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด นำไปปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงาน การนิเทศภายในโรงเรียนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อเสนอแนะ สำหรับผู้บริหารเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดนำไป วางแผนการดำเนินงานการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ให้เดิมศักยภาพและบรรลุเป้าหมาย
3. ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาด้านของพนักงานครุเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ให้สามารถดำเนินงานได้เดิมศักยภาพ เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Mahasarakham University